DZIENNIK URZĘDOWY

obwodu Jędrzejowskiego.

№ 30. Jędrzejów, dnia 10. września 1916.

1.

Stosowanie się do zarządzeń władz.

Mimo licznych ogłoszeń i pouczeń zawsze jeszcze zdarzają się wypadki, że ludność cywilna nie stosuje się do tutejszych zarządzeń, których przeprowadzenie poruczono żandarmeryi.

Zwraca się przeto ponownie uwagę ludności cywilnej, że stawiany organom żandarmeryi opór lub czynne wystąpienie przeciw nim będą bezwzględnie sądowo-karnie ścigane, w danych wypadkach przez sądownictwo doraźne karane.

2.

Ostrzeżenie.

Ucieczka jeńców pociąga za sobą wielkie niebezpieczeństwo, szkodę dla własnej armii. Kto ze świadomością powstającej przez to szkody udziela jeńcom pomocy w ucieczce, popełnia zbrodnię przeciw sile zbrojnej państwa według § 327 wojsk. ust. karn. Zbrodnia ta podlega sądownictwu doraźnemu i karana jest w postępowaniu doraźnem śmiercią przez powieszenie.

Ostrzega się zatem każdego pod zagrożeniem przewidzianych w ustawie następstw przed przyjmowaniem na mieszkanie jeńców, jak również z uwagi na to, że jeńcy i szpiedzy posługują się przeważnie ubraniem cywilnem, przed przyjmowaniem wogóle pozamiejscowych obcych osób w sposób niedozwolony, albo bez doniesienia o tem władzom wojskowym lub miejscowym, dalej przed dostarczaniem takim osobom, pożywienia i udzielaniem pomocy w ucieczce, a to przez wskazanie drogi, przebranie lub w inny jakikolwiek sposób.

E. Nr. 11853 ex 916.

3.

Zakaz brania książek, pism i t. p. przy podróżach do Monarchii i za granicę.

W myśl rozporządzenia Naczelnej Komendy armii K. Nr. 11000 ex 1916 zasadniczo nie wolno podróżującym do Monarchii, do niemieckiego obszaru okupowanego i do krajów neutralnych brać jakiekolwiek pisma, druki, plany, fotografie, filmy i t. d. natomiast należy przesyłki tego rodzaju przedmiotów uskuteczniać tylko drogą pocztową.

Granicznym Urzędom kontrolnym polecono, konfiskować takie przedmioty i postępować według wydanych co do nich szczególnych przepisów.

E. № 12018 ex 916.

4.

Rozporządzenie w sprawie hamulca bezpieczeństwa.

Komenda c. i k. wojskowej kolei północnej jest uprawniona zasądzać podróżnych, którzy użyją hamulca bezpieczeństwa bez koniecznej potrzeby, na natychmiastowe zapłacenie grzywny 20 K, co bynajmniej nie przesądza wynikowi postępowania po myśli ustawy karnej i przepisów policyjnych karnych.

E. № 11543 ex 916.

5.

Przyjęcie mieszkańców okupowanego obszaru do prowizorycznej służby skarbowej.

Naczelna Komenda Armii zezwoliło zasadniczo na dalsze przyjęcie dobrowolnie zgłaszających się mieszkańców Polski do służby przy straży skarbowej. po poprzedniem wyszkoleniu tychże w Komendzie straży skarbowej w Lublinie.

1) Warunki przyjęcia.

a) zupełna znajomość języka polskiego w słowie i piśmie. (ci którzy władają także językiem niemieckim, będą przedewszystkiem uwzględnieni),

b) odpowiednia inteligencya,

c) nieposzlakowane dotychczasowe życie,

d) wiek ponad 18 najwyżej 35 lat,

e) posiadanie ciepłego przykrycia, które należy z sobą przynieść i bielizny. Ubranie składające się z 1 płaszcza, 1 bluzy, 1 pary spodni, 1 czapki i 1 pary bucików, dostarczone będzie z zapasów mundurowych c. i k. Wojskowego Jenerał-Gubernatorstwa.

Otrzymywane w dalszym ciągu poszczególne sorty ubraniowe opłacane będą z wynagrodzenia dziennego. Małoletni mają się wykazać pisemnem zezwoleniem ojca (opiekuna), potwierdzonem przez gminę.

2) Pobory:

Przyjętym przyznaje się wynagrodzenie dzienne w kwocie 5 (pięć) koron, (inne pobory nie mogą być przyznane), płatne co 5. dni z góry, licząc od dnia zgłoszenia się w Komendzie straży skarbowej w Lublinie.

O umieszczenie przyjętych i prawdopodobnie także o dostarczenie im posilnego a taniego pożywienia, za które płacić mogą ze swego wynagrodzenia dziennego, postara się Komenda straży skarbowej.

W ten sposób pragnie Wyższa Władza przyjść z wydatną pomocą osobom inteligentniejszym, pozbawionym pracy.

Mający zamiar ubiegać się o przyjęcie do pomocniczej służby przy straży skarbowej, winni własnoręcznie napisane, stosowne podania wraz z dołączonymi oryginalnymi dokumentami wnieść osobiście w Oddziele skarbowym tutejszej Komendy obwodowej najpóźniej do 15. Października 1916 r.

Zaznacza się, że przyjęci muszą na czas trwania dobrowolnie objętych zobowiązań poddać się władzy wojskowej i złożyć odpowiednie uroczyste przyrzeczenie.

Zaniedbania służbowe, nierzetelne, względnie występne działania, pociągną za sobą oprócz wydalenia ze służby, także kary według ustawy wojskowej karnej.

E. Nr. 1203 ex 916.

6.

Uregulowanie użycia zboża i wyrobów młynarskich.

Celem uregulowania zużycia zboża i wyrobów młynarskich oraz aprowizacyi ludności zarządza się w myśl rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z dnia 11. czerwca 1916 dz. rozp. c. i k. Zarządu wojskowego w Polsce nr. 61 i w uzupełnieniu zarządzenia c. i k. Gubernii nr. W. A. 51483/16 co następuje:

§ 1.

Jako maksymalną ilość zboża która użytą

być może przez ludność wyznacza się:

a) dla producentów, ich rodzin domowników i czeladzi 400 gramów (1 funt. ros.) zboża na dzień i głowę.

b) Dla nieproducentów 250 gramów (5/8 funta ros.—20 łutów) zboża na dzień i głowę.

c) Na wyżywienie inwentarza można użyć najwyżej 1 kg. owsa i 1 kg. jęczmienia na konia lub buhaja rozpłodowego dziennie.

§ 2.

Zaopatrzenie ludności w zboże i uregulowanie zużycia zboża i wyrobów młynarskich do aprowizacyi zostanie uregulowane.

Producenci obowiązani są oddać w stosownym czasie po cenach unormowanych w § 8—11 rozporządzenia nr. W. A. 51483/16 odpowiednią ilość zboża, wyznaczoną przez Komendę na cele aprowizacyi; odmowa sprzedaży tego zboża podlega tymsamym karom, co niedostarczenie kontyngentu dla Zarządu wojskowego.

Ludności zabronionem jest nabywanie i przechowywanie zapasów zboża na dłuższy przeciąg czasu niż na dwa miesiące. Większe zapasy zboża znalezione u ludzi nie będących producentami zostaną skonfiskowane.

§ 4.

Przepisy dotyczące mlewu dla konsumpcyi prywatnej.

Wymielać wolno wyłącznie następujące rodzaje mąki:

Mąka żytnia normalna (80 % mąki, 16% otrąb, 4% na rozkurz).

Mąka żytnia razowa (96% mąki, 4% na rozkurz).

Mąka pszenna normalna (80% mąki, 16% otrąb, 4% na rozkurz).

Mąka pszenna wyborowa lub grysik pszenny (I wyciąg—15%).

Mąka pszenna chlebowa (II. wyciąg 65%), Mąka pszenna razowa. (96% mąki 4% rozkurz).

Mąka jęczmienna normalna (70%), Krupy lub kasza jęczmienna (68%).

Jako wynagrodzenie za mielenie młynarze mogą policzać najwyżej 2 K za zmielenie 100 kg. zboża na mąkę razową względnie 3 K za zmielenie na mąkę innego typu.

Każdy młynarz zobowiązany jest prowadzić dokładną księgę, zawierającą wykaz właścicieli zboża przyjętego do zmielenia, rodzaj i ilość tegoż, oraz rodzaj i ilość mąki uzyskanej z tego zboża.

Komenda uprawnioną jest do zamknięcia młynów, które nie zachowują powyższych przepisów.

§ 5.

Ceny mąki.

Jako cenę podstawową za 100 kg. mąki loko młyn bez worka ustanawia się:

za mąkę żytnią normalną (80%) . K 39.—
„ „ „ razową (96%) . „ 35.—
„ „ pszenną normalną (80%) . „ 45.50
„ „ „ wyborową (15%—I. wyciąg) lub grysik pszenny „ 80.—
„ „ pszenną chlebową (65%—II wyciąg) . „ 38.—
„ „ „ razową (96%) . „ 40.—
„ „ jęczmienną normalną (70%) . „ 44.—
„ krupy lub kaszę jęczmienną (68% . „ 46.—
„ otręby mieszane . . „ 18.—

Do obliczenia powyższych cen przyjętem zostało wynagrodzenie za mielenie w kwocie 2 K przy mące razowej, 3 K przy innych rodzajach mąki.

Jako wynagrodzenie za transport liczyć należy 10 h za 1 km i 100 kg. zboża lub mąki.

Tytułem kosztów ogólnych można doliczać najwyżej:

2 K 50 h od 100 kg. mąki względnie
2 K od 100 kg. zboża
1 K od 100 kg. otrąb.

W tych kosztach ogólnych mieści się już należytość za wypożyczenie worka.

Zarobek przy drobnej sprzedaży może wynosić najwyżej 2 hal. na funcie (5 hal. na kilogramie).

§ 6.

Wyrób chleba.

Celem zaoszczędzenia zapasów należy przy wyrobie chleba używać 10% domieszki mąki pszennej, ziemniaków lub mączki ziemniaczanej. Przy obliczaniu ceny chleba należy przyjęć za podstawę, iż ze 100 części mąki uzyskuje się 140 części chleba.

§ 7.

Ceny mąki ustanowione w § 5., oraz ceny ustanowione dla sprzedaży mąki i chleba, obliczone na ich podstawie obowiązują do 30. listopada.

§ 8.

Spożytkowanie otręb.

Otręby, uzyskane przy zmieleniu zboża przeznaczonego na aprowizacyę należy sprzedać z uwzględnieniem w pierwszym rzędzie dostarczających zboże do aprowizacyi. Otręby te należy sprzedawać jako paszę dla inwentarza, będącego własnością ludności, którą Komitet ratunkowy ma zaopatrywać, albo też rolnikom tutejszego powiatu.

7.

Regulamin dla obrotu nasionami koniczyny i roślin strączkowych.

W myśl rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 11./6. 1916 (dziennik rozp. c. i k. Zarządu wojskowego w Polsce nr. 61) zarządzono co następuje:

§ 1.

Zajęcie.

Nasiona koniczyny czerwonej i białej, seradeli, łubinu, wyki, bobiku i peluszki pochodzące ze zbioru 1916 roku, oraz wszelkie pozostałe resztki zeszłorocznych zapasów tych nasion zajmuje się na rzecz Zarządu wojskowego.

§ 2.

Skutki zajęcia.

Następstwem zajęcia jest, że przeróbka, zużytkowanie na żywność i karmę jakoteż i sprzedaż względnie kupno zajętych płodów bez pozwolenia Komendy są wzbronione. Interesa zawarte wbrew temu zakazowi są nieważne równie jak i umowy zawarte przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia (§ 11 i 12 wyżej powołanego rozporządzenia).

§ 3.

Zajęciu nie podlega

nasienie potrzebne producentowi do siewu. Producentowi wolno ponadto spaść we własnem gospodarstwie połowę wyprodukowanego bobiku.

§ 4.

Celem uregulowania sposobu i czasu odbioru oraz oznaczenia cen wydanem zostanie w stosownym czasie osobne rozporządzenie.

§ 5.

Postanowienia karne.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia względnie przepisów wydanych na podstawie tegoż karane będą przez komendę obwodową grzywną do 5000 Kor. lub aresztem do 6 miesięcy, o ile czyn ten nie podlega surowszej karze. Obok kary aresztu nałożyć można grzywnę do wysokości 3000 K.

§ 6.

Termin wejścia w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

8.

Nasienie maku i słonecznika.

Przy nadchodzącym zbiorze maku i słonecznika zwraca się uwagę na dokładne wysuszenie tychże nasion, ponieważ one łatwo bardzo ulegają zepsuciu, gdy nie są zupełnie suche.

Po wysuszeniu należy natychmiast odstawić do magazynów c. i k. Komendy.

9.

Zajęcie łoju i kości.

W myśl rozporządzenia Naczelnej Komendy armii M. V. Nr. 10433/P z dnia 13./2. 1916.

1. Wszystek łój surowy i topiony, oraz wszelkie kości i tłuszcz kostny z rzeźni prywatnych, oleina, stearyna i klej skórny zajmuje się na rzecz c. i k. Zarządu wojskowego; zabrania się przeto wszelkiego obrotu powyższymi artykułami.

Zajęcie odnosi się tak do wszelkich istniejących zapasów jak i do wszystkich zapasów łoju i kości, które w przyszłości zostaną uzyskane.

2. Tak łój i tłuszcz kostny, jak i kości odbiorą osoby zaopatrzone w tym celu w odpowiednie legitymacye przez Wydział gospodarczy przy c. i k. Jeneralnem Gubernatorstwie wojskowem.

Ceny za odebrane towary będą następujące:

za łój topiony . K 5.— za 1 kg.

„ „ surowy . K 2.50 „ „ „

za łój wykrawany i tłuszcz przyjelitowy . K 1.50 za 1 kg.
za tłuszcz kostny . . „ 4.— „ „ „
„ oleinę . . . „ 5.50 „ „ „
„ stearynę . . . „ 8.— „ „ „
„ za kości . . K 15.— za 100 kg.
„ klej skórny . K 30.— „ „ „

3. Zapasy tłuszczów znajdujące się w fabrykach mydła i garbarniach podlegają również zajęciu; potrzebne do prowadzenia przedsiębiorstwa ilości tłuszczów będą w przyszłości tym fabrykantom przydzielane przez Jen.-Gubernatorstwo.

Wszelkie zapasy wyżej wspomnianych artykułów należy w ciągu 8 dni licząc od dnia obwieszczenia tego rozporządzenia zgłosić w Komendzie obwodowej.

5. Przekroczenia tego rozporządzenia będą—o ile czyn nie podpada pod surowsze przepisy karne—karane przez Komendy obwodowe grzywną do 2000 koron lub aresztem do 6 miesięcy.

Niezgłoszone ilości ulegną konfiskacie na rzecz Zarządu wojskowego.

E. Nr. 12020 ex 916.

10.

Zajęcie wszystkich gatunków futer i skór z sierścią (wełna, włosem), wyprawionych i niewyprawionych, konfekcjonowanych i niekonfekcjonowanych (z wyjątkiem szlachetnych skór futrzanych).

Na podstawie rozporządzenia c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego w Lublinie, l. J. 14.488 zarządza się co następuje:

1. Wszystkie gatunki futer i skór z sierścią, (włosem lub wełną) wyprawione i niewyprawione, konfekcjonowane i niekonfekcjonowane—z wyjątkiem szlachetnych skór futrzanych—obojętnie czy takowe u kupców, kuśnierzy, garbarzy, rzeźników, przechowców (w zastawie), u osób prywatnych — z wyjątkiem takich, które osoba odnośna dla osobistego użytku posiada—lub u kogokolwiek w obrębie całego c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego znajdują się lub znajdować się będą, zajmuje się niniejszem i będą dla potrzeb c. i k. wojskowego zarządu użyte.

2. Wszystkie osoby, które wyż wymienione gatunki futer i skór posiadają lub przechowują, obowiązane są natychmiast po ogłoszeniu niniejszego obwieszczenia takowe w właściwej c. i k. Komendzie Obwodowej pisemnie zgłosić.

W zgłoszeniu muszą być wyraźnie podane rodzaj i ilość powyższych gatunków futer i skór, jakoteż i miejsce, gdzie się one znajdują. Właściciel (posiadacz) winien zgłoszenie własnoręcznie i czytelnie podpisać. Każdy przybytek w zapasach winno się zgłosić natychmiast a najpóźniej do dni trzech.

3. Zakazuje się i karane będzie każde nieprawdziwe zgłoszenie, każda wolna sprzedaż, przeniesienie na inne miejsce, ukrycie i każde pozbycie się w jakikolwiek sposób. Nie wolno też kupcom, kuśnierzom i garbarzom takie futra i skóry kupować.

Przekroczenia przeciwko postanowieniom niniejszego obwieszczenia, karane będą grzywnami do 2000 K. lub karą aresztu do 6. miesięcy. Taksamo karany będzie każdy, który zaniecha doniesienia c. i k. Komendzie obwodowej o zapasach niezgłoszonych lub o osobach, które nie dopełniły obowiązku zgłoszenia. Niezgłoszone zapasy zostaną nadto skonfiskowane. Każdy kto doniesie o zapasach zatajonych, otrzyma wynagrodzenie w wysokości 5% wartości szacunkowej całego zapasu. Wynagrodzenie to otrzymać mogą atoli tylko osoby cywilne.

4. Ceny, które za zajęte towary płacone będą zostaną przez c. i k. Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe, zawczasu ustanowione i ogłoszone.

M. G. G. № 14488 ex 916.

11.

Zaprowadzenie paszportów dla zwierząt.

Rozporządzeniem c. i k. Jenerał - Gubernatorstwa wojskowego z 18. czerwca 1916. (Dz. rozp. Jenerał - Gubernatorstwo Nr. 54 część X) zarządzono na mocy § 4. rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 29. listopada 1915 r. Dz. rozp. Nr. 46 i na podstawie przepisów V rozdziału rosyjskiej ustawy sanitarnej (Tom XIII. rosyjskiego zbioru praw, wydanie z 1905 r.) i przepisów ustawy gminnej, obowiązującej w Królestwie Polskiem, co następuje:

§ 1.

Paszporty dla zwierząt.

Na obszarze Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego każda sztuka bydła rogatego, każda owca, koza, świnia, każdy koń, osioł i muł bez względu na wiek muszą być zao-

patrzone w paszport zwierzęcy, jeżeli się je prowadzi:

a) na targ, przetarg, wystawę lub do przeglądu;

b) na rzeź;

c) przeprowadza do innej miejscowości na stały pobyt;

d) przewozi koleją lub okrętem;

§ 2.

Pojedyncze paszporty zwierzęce.

Dla zwierząt wymienionych w § 1. należy wystawiać w zasadzie oddzielne paszporty.

Dla sysaków, znajdujących się przy swych matkach, wystarcza uwaga uwidoczniona na paszporcie matki.

Dla owiec, kóz i świń dopuszczalne są paszporty zbiorowe, wtedy, kiedy się rozchodzi o zwierzęta tego samego właściciela i tego samego gatunku (owce, kozy, albo świnie), które zakupione zostały na rzeź i mają być pędzone do jednej i tej samej rzeźni.

§ 3.

Wyjątki.

Powyższe przepisy nie odnoszą się do zwierząt, będących własnością rządu albo osób, należących do armii w polu lub do wojskowego zarządu.

§ 4.

Organa powołane do wystawienia paszportów.

Paszporty zwierzęce mają wydawać naczelnicy gmin, (wójtowie) względnie sołtysi; za zezwoleniem jednak c. i k. Komendy obwodowej można powierzyć tę czynność także godnym zaufania specyalnym organom (oglądaczom zwierząt, pisarzom gminnym). Osobom trudnącym się handlem bydła, rzeźnictwem lub masarstwem wystawiania paszportów zwierzęcych powierzać nie wolno.

§ 5.

Formularze paszportowe.

Paszporty zwierzęce muszą być pisane na formularzach, sporządzonych według wzoru które gmina pobierać będzie w formie zeszytów, zawierających po 100 blankietów, w dotyczącej Komendzie obwodowej, płacąc po 1 koronie 50 halerzy za jeden zeszyt.

§ 6.

Oglądanie zwierząt przed wystawianiem paszportu.

Wystawienie paszportu musi poprzedzić zbadanie stanu zdrowia zwierzęcia przez ustanowionego w tym celu przez gminę, a przez Komendę obwodową zatwierdzonego, odpowiednio uzdolnionego oglądacza zwierząt.

Stosownie do rozciągłości danej gminy. względnie miejscowości należy ustanowić odpowiednią ilość takich znawców. Znawcy, jeżeli nie są równocześnie upoważnieni do wydawania paszportów zwierzęcych, mają na podstawie dokonanego zbadania zwierzęcia wystawić osobne świadectwo oględzin zwierzęcia. Świadectwa te muszą być dołączone (przytwierdzone) do juxty odpowiedniego paszportu.

§ 7.

Paszportu nie wolno wystawiać:

a) jeżeli przy oględzinach dostrzeżone zostaną u zwierzęcia objawy jakiejś zarazy.

b) jeżeli organ upoważniony do wystawiania paszportów dowie się o wybuchu w miejscu jakiejś zarazy (pryszczycy, księgosuszu), o podejrzanym wypadku zachorowania lub padnięcia zwierzęcia w dotyczącem obejściu, o ile chodzi o zwierzęta, ulegające danej zarazie i to tak długo, dopokąd Komenda obwodowa nie wyda innych zarządzeń;

c) jeżeli władza osobnem zarządzeniem zabroniła wydawania paszportów dla zwierząt danego gatunku i pochodzenia.

§ 8.

Wystawianie paszportów i manipulacya.

Wszystkie rubryki paszportu muszą być wypełniane atramentem lub atramentowym ołówkiem jak najdokładniej i czytelnie w języku polskim. Datę i ilość zwierząt należy wpisać nie tylko liczbami arabskiemi, ale także słowami.

Paszporty należy zaopatrywać liczbami bieżącemi, a obok siebie będące formularze w zeszycie paszportowym wypełnić równobrzmiąco.

Formularz z lewej strony ma się pozostawić w zeszycie, zaś formularz z prawej strony odciąć od juxty przez perferowany napis „Paszport zwierzęcy c. i k. Jen. Gub. Lublin“, zaopatrzyć go w podpis i pieczęć miejscowości względnie organu upoważnionego do wystawiania paszportów i wręczyć stronie.

Wpisów w paszportach i juxtach nie wolno poprawiać. Wszelka poprawka, choćby nawet urzędowa, jest pod odpowiedzialnością tak wystawiającego jak i strony najsurowiej zakazana.

§ 9.

Organa powołane do wydawania paszportów zwierzęcych obowiązane są zeszyty paszportowe należycie przechowywać i są odpowiedzialne za wszelkie nadużycie i za każde niedbalstwo przy manipulacyi nimi.

Zużyte zeszyty juxty należy przechowywać u naczelnika gminy, ewentualnie sołtysa albo u organu upoważnionego do wydawania paszportów, przez przeciąg roku od ostatniego wpisu.

§ 10.

Czasokres ważności paszportu.

Paszporty zwierzęce są ważne przez 8 dni, licząc od daty wystawienia paszportu.

§ 11.

Niedokładności paszportu zwierzęcego.

Brak paszportu, jak również omyłki lub poprawki uskutecznione w paszporcie, a zwłaszcza mylki dotyczące ilości i szczegółowych znaków zwierząt powodują wykluczenie takich zwierząt od targów, przeglądów, transportów koleją lub okrętem. Gdzie zwierzęta takie napotkane zostaną, muszą być poddane oględzinom weterynaryjnym na koszt właścicieli i tylko wtedy, jeżeli się je uzna za zdrowe i niepodejrzane co do pochodzenia należy zezwolić na odprowadzenie ich do miejsca pochodzenia, po zaopatrzeniu w przepustkę, w której podać należy przebieg zdarzenia. — W razie przeciwnym należy wydać zarządzenia odpowiednie do okoliczności.

§ 12.

Klauzula sprzedaży.

Jeżeli zwierzę zostanie na targu sprzedane, komisya targowa jest obowiązaną wypełnić klauzulę sprzedaży, znajdującą się na odwrotnej stronie paszportu. Jeżeli atoli zwierzę zmienia miejsce stałego pobytu przez sprzedanie, klauzulę sprzedaży ma wystawić i podpisać wydający paszport w dotychczasowem miejscu pobytu.

Kupno i sprzedaż zwierząt bez paszportu jest zakazane, jeżeli zwierzę zmienia przytem miejsce stałego pobytu.

§ 13.

Opłaty.

Wystawiający paszporty zwierzęce upoważniouy jest do pobierania od stron przy wystawianiu paszportu, następujących opłat:

a) za paszport dla konia, osła, muła, zwierzęcia rogatego i świni 50 h.;

b) za paszport dla jednej owcy, kozy i cielęcia 20 h.;

c) za paszport zbiorowy dla owiec i kóz 2 K.; dla świń wedle ilości sztuk, licząc po 40 h. od jednej świni. Za zwierzęta cyckowe (sysaki) w towarzystwie matki nie należy pobierać żadnych opłat;

d) za napisanie klauzuli sprzedaży płacić ma sprzedawca 20 h. od jednego konia, osła, muła, bydlęcia rogatego i świni; 10 h. od owcy, cielęcia i kozy.

Prócz tych należytości ani oglądacz zwierząt, ani wystawiający paszporty nie może pobierać od stron za swe czynności żadnych innych wynagrodzeń.

§ 14.

Przeznaczenie opłat.

W każdą sobotę, a najpóźniej z końcem każdego miesiąca wystawiający paszporty obowiązany jest pobrane kwoty po ich dokładnem obliczeniu, złożyć u naczelnika gminy względnie sołtysa. Juxty paszportowe służą za dowód ile pobrano pieniędzy. Z pieniędzy tych mają być pokryte w pierwszej linii koszta zakupna blankietów paszportowych, pozostała reszta służy na pokrycie wynagrodzenia oglądaczy zwierząt, ich zastępców ewentualnie organu piszącego paszporty, względnie przypada na rzecz miejscowej kasy.

§ 15.

Postanowienia karne.

Wykroczenia przeciw temu rozporządzeniu, jak fałszowanie paszportów zwierzęcych i wszelkie inne przeciwne przepisom manipulacye nimi karane będą przez Komendę obwodową na mocy § 5. rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 29-go listopada 1915 r., Dz. rozp. Nr. 46 grzywną do 2.000 K. względnie aresztem do 6 miesięcy, o ile czyn nie podpada pod surowszy przepis karny.

§ 16.

Kontrola nad wykonywaniem rozporządzenia.

Nad ścisłem wykonywaniem tego rozpo-

rządzenia czuwać mają organa c. i k. Zarządu wojskowego (c. i k. wojskowa policya, żandarmerya, straż skarbowa) i organa gminne.

Rozporządzenie to w okręgu Jędrzejów wprowadzone z dniem 4. września 1916.

12.

Zwalczanie wścieklizny.

Rozporządzenie c. i k. Jenerał - Gubernatora wojskowego z dnia 8. sierpnia 1916. H. Nr. 49265/16.

§ 1.

Wszystkie psy liczące ponad 8 tygodni mają wójtowie, w miastach magistraty utrzymywać w ewidencyi z wymienieniem nazwiska i zawodu właściciela, oraz opisem maści gatunku, rodzaju i przeznaczenia psa.

§ 2.

Psy, o ile nie znajdują się w miejscu zamkniętem, mają być trzymane dniem i nocą na łańcuchu, albo muszą być zaopatrzone w kaganiec, uniemożliwiający kąsanie. Przymus kagańcowy odnosi się także do psów prowadzonych na linewce.

§ 3.

Do lokali publicznych (kawiarń, restauracyj, lokali urzędowych) tudzież miejsc, w których gromadzi się większa ilość ludzi (parki miejskie, miejsca wycieczkowe i t. d.) nie wolno psów pod żadnym warunkiem ze sobą wprowadzać.

§ 4.

Wypuszczanie kotów poza obręb zabudowań i podwórzy jest zabronione.

§ 5.

Psy chodzące samopas, oraz te, co do których powyższe przepisy nie są przestrzegane, mają być przez rakarza, a gdzie takiego niema, przez organa bezpieczeństwa publicznego zabijane, albo jeżeli to jest łatwem i bez narażenia się na niebezpieczeństwo możliwem, wyłapywane.

Psy schwytane należy zabić po upływie 24 godzin, o ile w tym terminie właściciel psa nie zawiadomi o wniesieniu prośby o jego wydanie (§ 6.), nie zobowiąże się do ponoszenia kosztów przechowania, pielęgnowania i wyżywienia psa i nie złoży na ten cel odpowiedniej kaucyi. Zabicia psa należy wtedy zaniechać, jeżeli chodzi o psy młode, silne, mierzące w łopatce conajmniej 56 cm wysokości i nie wykazujące żadnych widocznych wad. W takim wypadku należy o tem zawiadomić Komendę obwodową, która po uprzedniem zbadaniu psa przez obwodowego lekarza weterynaryjnego, zarządzi odesłanie go do uzupełniającego zakładu psów wojennych w Puławach, lub też jego zabicie.

Właściciel, którego pies został schwytany i zabrany dla celów wojskowych nie może rościć sobie żadnego prawa do odszkodowania.

Koty wałęsające się poza obrębem zabudowań i podwórzy należy zabijać.

§ 6.

Wydanie schwytanych psów może nastąpić tylko wyjątkowo, w wypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie, za zezwoleniem c. i k. Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego i to, pod warunkiem, że pies przez czas który oznaczy weterynaryjny lekarz obwodowy będzie na koszt właściciela trzymany pod strażą i weterynaryjną obserwacyą, oraz że przeciw wydaniu nie przemawiają żadne inne powody.

Niezależnie od ewentualnego ukarania właściciela po myśli § 11., można wydanie psa uczynić zawisłem od złożenia odpowiedniej kwoty na cele dobroczynne.

Aż do zabicia względnie roztrzygnięcia podania o wypuszczenie, należy schwytane psy trzymać w stosownem miejscu, w odosobnionych klatkach, lub tak je uwiązać, aby się wzajemnie nie mogły gryźć i na koszt właściciela odpowiednio je pielęgnować i karmić.

§ 7.

Komendy obwodowe są upoważnione do wystawiania wyjątkowych pozwoleń dla psów używanych do strzeżenia, polowania, psów owczarskich i tym podobnych, na podstawie których to pozwoleń psy takie są czasowo zwolnione od przymusu kagańcowego, względnie od przymusu uwięzi.

§ 8.

Pozwolenia wyjątkowe są ważne tylko na czas specyalnego użycia psa, a zatem dla psów używanych do strzeżenia, dopokąd znajdują się w ogrodzonych zabudowaniach, ogrodach, podwórzach, składach, z których nie mogą umknąć; dla psów myśliwskich i ow-

czarskich tylko podczas polowania, względnie użycia w czasie paszenia zwierząt.

§ 9.

Sprowadzanie psów na obszar Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego może nastąpić tylko na podstawie udzielonego przez nie zezwolenia.

§ 10.

Przepisy niniejszego rozporządzenia odnoszą się do wszystkich psów będących prywatną własnością czy to osób cywilnych, czy wojskowych.

§ 11.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia będą o ile czyn nie podpada pod surowsze postanowienia karne, karane przez c. i k. Komendy obwodowe według postanowień rozporządzenia Naczelnej Komendy armii z dnia 19. lipca 1915, dziennik rozp. L. 30, grzywną do 2000 K. lub aresztem do 6 miesięcy.

§ 12.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia go w dotyczącym obwodzie i obowiązuje w miejsce zarządzeń wydanych dotychczas przez Komendę obwodową, o ile one nie zawierają dalej idących postanowień.

E. № 11564 ex 916.

13

Taksa aptekarska

wedle punktu 3 zasad rosyjskiego cennika lekarstw należy się do ceny zakupna dopłata a to:

50%	przy	400	gramach
75%	„	200	„
100%	„	100	„
125%	„	10 i 5	gramach
i 200%	przy	1	gramie lub mniej.

W sprawie taksowania recept wydała c. i k. Komenda obwodowa do wszystkich aptek następujące wskazówki:

Aż do uregulowania taksy aptekarskiej będzie tolerowane taksowanie recept wedle punktu 3 ogólnych zasad obowiązującej dotąd rosyjskiej taksy aptekarskiej.

Dozwolony w tym punkcie dodatek procentowy odnosi się jednakże tylko jedynie do ceny zakupna leków.

Przy obliczeniu cen podług taksy zabronione jest wszelkie doliczanie jakichkolwiek wydatków na cło, fracht (przewóz) albo na różnicę kursu do ceny środków leczniczych.

Należy ściśle przestrzegać, by na receptach ich odpisach i sygnaturach podawano nietylko sumę ogólną lecz także i cenę pojedynczą każdego środka, cenę przyprawy i naczyń.

Recepty należy stronom zwracać i na nich musi być wybita firma apteki.

Przekroczenia będą karane grzywnami.

E. Nr. 11529 ex 916.

14.

Ogłoszenie obwodowego Urzędu pośrednictwa pracy.

Zwinne, pilne robotnice znajdą natychmiast przyjęcie w pewnej fabryce austryackiej a to pod następującymi warunkami.

Początkowe wynagrodzenie dziennie 5 koron, które w miarę zdolności będzie podwyższone. Za wikt odciągnie się jedną koronę dziennie.

Dziesięciogodzinny czas pracy, bezpłatne pomieszkanie.

Wszystkie robotnice zabezpieczy się bezpłatnie przed nieszczęśliwymi wypadkami i przyjmie do kasy chorych.

Zgłoszenia przyjmuje „Biuro pośrednictwa pracy“ przy Komendzie obwodowej w Jędrzejowie.

137. K. A. V. A. ex 916.

15.

List gończy.

1. Sergiej Hommienkow: 27 lat, prawosławny, rolnik, obecnie ros. jeniec wojenny.

Tenże jest średniego wzrostu, ma ciemne włosy, niebieskie oczy, ciemne brwi, szeroki szpiczasty nos, usta proporcyonalne, mały ciemny wąs. nosi zielony kapelusz, brunatną bluzę, szare spodnie i półbuciki.

2. Grzegorz Bobryk: 27 lat, prawosławny, rolnik, obecnie ros. jeniec wojenny.

Tenże jest wysokiego wzrostu, ma jasne włosy, takie brwi, niebieskie oczy, tępy nos, usta proporcyonalne, okrągły podbródek, twarz

owalną. jasny wąs, nosi rosyjski uniform wojskowy wraz z czapką i półbucikami.

Obydwaj władają tylko językiem rosyjskim.

Obydwaj znajdowali się w areszcie polowym c. i k. Komendy obwodowej w Hrubieszowie, a mianowicie pierwszy jako więzień zasądzony za zbrodnię kradzieży. drugi w areszcie śledczym z powodu zbrodni szpiegostwa. Udało im się zbiedz w nocy z 15. na 16. sierpnia 1916.

Uprasza się wszystkie komendy, władze i organa bezpieczeństwa śledzić za nazwanymi a w razie schwytania aresztować i odstawić ich do najbliższego sądu wojskowego zawiadamiając równocześnie o tem Sąd Komendy obwodowej w Hrubieszowie.

E. № 12198 ex 916.

C. i k. Komendant obwodowy

Emil Hofsass,

pułkownik, w. r.

22.

Połączenie automobilowe Kraków-Kielce.

C. i k. przedsiębiorstwo automobilowe na linii Kraków-Kielce wstrzymuje ruch z dniem 31. sierpnia 1916 roku z powodu braku potrzebnych obręczy gumowych.

E. № 11423 ex 916.

C. i k. Komendant obwodowy

Emil Hofsass,

pułkownik, w. r.